

af, hvor dybt man var bleven bevæget ved den sørgelige Efterretning, og jeg tænkte mig, at det samme Sind og Tanke, der maaskee laae til Grund for disse Ytringer og for den Opfattelse, som gjorde sig gjældende igjennem dem, vilde meget let kunne vise sig i et freidigt Mød paa Kamppladsen og i Dpoffrelser for Fædrelandet. Men mindre kunde jeg derimod billige de Ledere af den offentlige Mening, som ved en forvansket Fremstilling af Kjendsgjerninger havde fremkaldt en saadan Stemning; thi hos Lederne af den offentlige Mening forekommer det mig, at der maa være et roligt Overlæg, der ikke lader sig henrive af saadanne øieblikkelige Indtryk og Stemninger. Jeg skal kun bemærke dette, fordi der hviler et større Ansvar paa saadanne Ledere, jo større Indflydelse de kunne udøve.

Sluttelig skal jeg endnu kun bemærke, at hvis denne Begivenhed, som har fundet Sted, skulde have indvirket paa Rigsdagens Stilling til Regjeringen, saa vilde det vel i og for sig selv ikke kunne udøve nogen Indflydelse paa Beslutningen om at blive eller udtræde af Ministeriet, da Rigsdagen ikke er Repræsentation for Monarkiet, men kun for Befolkningen i Kongeriget; jeg lægger imidlertid dog en saadan Vægt paa dens Mening og troer, at det er aldeles nødvendigt, at der under saa vanskelige Forhold som de, hvorunder vi befinde os, er en Samarbeiden mellem Regjering og Folket, at jeg vilde sætte Priis paa, forsaavidt man meente, at disse Begivenheder skulde have udøvet en saadan Indflydelse, at Rigsdagens Stilling til Ministeriet var bleven forandret, at dette da maatte komme til orde, at dette da maatte finde sit Udtryk. Jeg vilde da være meget beredt til at fratræde den Stilling, jeg har. Jeg troer tillige, at den ikke saa korte parlamentariske Virksomhed, hvori jeg har været, er Borgen for, at det ikke er tomme Ord, naar jeg dertil spier, at jeg skulde ærligt og loyalt, saavel i Rigsdagsalen som i dens Vinduesforhængninger, støtte enhver Regjering, der fulgte det samme Formaal, som den nuværende Regjering har, nemlig: Danmarks gode og retfærdige Sag.

Formanden: Der er Intet videre at forhandle; jeg skal derfor opgive Dagsordenen for næste Møde, imorgen Kl. 1½. Den vil være:

1) Valg af 2 Medlemmer til Fuldstændiggjørelsen af Udvalget angaaende:

Udkast til Lov om Forbud mod ved Trykken at offentliggjøre Efterretninger, vedkommende Krigen.

2) Til første Behandling:

Forslag til Lov om Forandring i § 24 af Loven af 19de Februar 1861 om en Omordning af de kommunale Skatter i Staden Kjøbenhavn.

3) Til anden Behandling:

Udkast til Lov, angaaende Behandlingen af den Landsfognene paa Bornholm tillagte Andeel i Udmarksjorberne.

Mødet hævet Kl. 4.

Fem og Tyvende Møde.

Onsdagen den 10de Februar Kl. 1½.

Forhandlingsprotokollen for forrige Møde blev oplæst og vedtagen.

Viceformanden (Carlsen): Thingets ærede Formand har underrettet mig om, at han for Dieblisset ikke vil være istand til at være tilstede og fungere som Formand, og har tillige anmodet mig, som første Viceformand, om at fungere i hans Sted.

Jeg skal meddele, at der fra Indenrigsministeren, til Omdeling blandt Thingets Medlemmer, er blevet fremsendt Exemplarer af en